

دو فصلنامه طب جنوب

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

سال هفتم، شماره ۱، صفحه ۱-۱۰ (شهریور ۱۳۸۳)

القاء پاسخ ایمنی هومورال علیه ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک با به کار گیری گلیکوپروتئین نو ترکیب D ویروس در موش های BALB/C

دکتر حوریه سلیمانجاهی*^۱، دکتر محمدحسن روستایی^۲، دکتر محمدجواد رسایی^۳، دکتر انوشیروان کاظم نژاد^۴،
دکتر زهرا مشکات^۵، دکتر کیوان زندی^۶

^۱ استادیار گروه ویروس شناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

^۲ استاد گروه ویروس شناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

^۳ استاد گروه بیوشیمی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

^۴ دانشیار گروه آمار زیستی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

^۵ دانشجوی دکتری ویروس شناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

^۶ استادیار ویروس شناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

چکیده:

یکی از مهمترین گلیکو پروتئین های سطحی ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک (HSV-1)، گلیکو پروتئین D (gpD) است که با داشتن ویژگی آنتی ژنیسیتی و ایمونوژنیسیتی بالا، باعث القاء پاسخ ایمنی در بدن میزبان می شود. با توجه به شباهت زیادی که بین زنجیر نوکلئوتیدهای ژن کد کننده gpD بین این ویروس و ویروس هرپس سیمپلکس تیپ ۲ (HSV-2) وجود دارد، بنابر این کاندیدای مناسبی برای تولید واکنش ریکامیننت محسوب می شود. در این پژوهش برای تولید gpD نو ترکیب ابتدا با کیولوو ویروس حاوی ژن کامل gpD در یاخته های Sf9 (*Spodoptera frugiperda*) تکثیر داده و ۴-۵ روز پس از انکوباسیون، یاخته های آلوده جمع آوری و تحت عمل سونیکاسیون قرار گرفت. پس از اندازه گیری مقدار پروتئین موجود در شیرابه سلولی، در کنار شیرابه حاصل از یاخته های شاهد SDS-PAGE و آنگاه با محلول کوماسی بلو رنگ آمیزی و الگوی الکتروفورز پروتئین ها تعیین شد. در مرحله بعد با انتقال پروتئین های الکتروفورز شده از روی ژل به کاغذ نیتروسولوز و با استفاده از به ترتیب آنتی بادی پلی کلونال اختصاصی، آنتی بادی ضد ایمنوگلوبولین های انسان نشاندار، و سوبسترای مناسب روش وسترن بلا تینگ انجام و صحت وجود gpD نو ترکیب تأیید شد. به منظور بررسی ویژگی ایمن زایی gpD نو ترکیب تولیدی اقدام به تزریق داخل عضلانی به یک گروه ۷ تایی از موش های BALB/c سه هفته ای شد. ضمناً همین تعداد موش نیز برای گروه شاهد و گروه ویروس که به ترتیب با PBS و ویروس حاد مورد تلقیح قرار گرفته بودند، مورد استفاده قرار گرفت. جمعاً ۳ تزریق با فواصل ۲۱ روز انجام شد و ۲۱ روز بعد از آخرین تزریق از تمام موش ها خونگیری به عمل آمد. آزمایش خنثی سازی ویروس حاد با استفاده از سرم خون موش های گروههای سه گانه انجام شد و نتایج نشان داد که gpD نو ترکیب توانسته بود تا در موش های تزریق شده باعث ایجاد آنتی بادی های خنثی کننده ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک شود.

واژگان کلیدی: گلیکو پروتئین D، ایمونوژنیسیتی، هرپس سیمپلکس تیپ یک با کیولوو ویروس، تست خنثی سازی ویروس

مقدمه

می کند (۷-۹). این گلیکوپروتئین به مولکولهای مختلف یاخته میزبان که از نظر ساختمانی به سه خانواده مولکولی مجزا شامل: TNF^۲، فوق خانواده ایمونوگلوبولین^۳ و هپاران سولفات^۴ تعلق دارند متصل می شود و از این طریق به کمک گلیکوپروتئین های دیگر ویروس نظیر gpB و gpC که با هپاران سولفات پروتئوگلیکان ها^۵ اتصال می یابند رفته و در نتیجه بین ویروس و رسپتورهای سطح یاخته ارتباط محکمی برقرار می شود (۱۰-۱۴). با توجه به ویژگی های gpD و توانایی آن در تحریک سیستم ایمنی میزبان، به عنوان کاندیدای مناسبی برای تولید واکسن زیر واحدی^۶ مورد توجه قرار گرفته است، زیرا که هدف مناسبی برای ایمنی هومورال و سلولی به حساب می آید (۲۰-۱۵).

در این پژوهش سعی گردید تا با استفاده از باکیولو ویروس حاوی ژن gpD از HSV-1، و تکثیر آن در یاخته های Sf9، اقدام به تولید مقدار قابل ملاحظه ای از گلیکوپروتئین D و استخراج آن بشود. سپس gpD تولیدی به موشهای BALB/c حساس تزریق و توانایی آن در القاء ایمنی هومورال در این موشها بررسی و با نتایجی که از گروههای شاهد به دست آمد مقایسه شد. نتیجه این پژوهش نشان داد که اگر سیستم باکیولو ویروس، که برای تکثیر آن باید از یاخته های اوکاریوتیک استفاده شود، به عنوان یک ناقل بیان کننده به خوبی به کار گرفته شود تولید پروتئین نوترکیب در حد قابل قبولی خواهد بود. نکته بسیار مهم این است که در این سیستم پروتئین نوترکیب تولیدی دارای فولدینگ و گلیکوزیلاسیون صحیح خواهد بود و تغییرات پس از ترجمه که در سیستم پروکاریوتیک به درستی انجام نمی شود، در این سیستم بسیار بهر صورت می پذیرد و گلیکوپروتئین تولید

ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک (HSV-1) از عوامل مهم بیماری زا در انسان است (۲۰۱). این ویروس دارای ژنوم متشکل از DNA دو رشته ای، کپسید بیست وجهی، یک پوشش پروتئینی بی شکل به نام تگومنت^۱ در اطراف کپسید و یک پوشش دو لایه لیوپروتئینی در خارجی ترین بخش ویروس است که حداقل ۱۱ گلیکوپروتئین در آن وجود دارد که پنج تا از آنها برای ورود ویروس به یاخته میزبان و شش تا نیز برای انتشار ویروس بین سلول ها به کار گرفته می شود (۳). ویروس توسط ترشحات آلوده که از بینی یا دهان افراد آلوده خارج می شود باعث ایجاد آلودگی در افراد سالم حساس می شود. این ویروس طیف وسیعی از عوارض را در میزبان به وجود می آورد که از عفونت های بدون علائم تا کراتیت منجر به کوری و آنسفالیت مرگبار در تغییر است (۴). با توجه به اینکه اغلب گلیکوپروتئینهای سطح ویروس باعث تحریک سیستم ایمنی می شوند (۵) بنابراین دو بازوی ایمنی هومورال و ایمنی سلولی علیه ویروس راه اندازی می شود و ویروس برای فرار از آنها در عقده های عصبی تریژمینال بدون اینکه تکثیر نماید به صورت خفته در می آید و هر زمان که در اثر فشارهای فیزیکی یا فیزیولوژیکی سیستم ایمنی ضعیف شود فعالیت مجدد ویروس که همراه با بروز علائم بالینی است مجدداً آغاز می شود (۶). با توجه به روند بیماریزایی HSV-1 و انتشار فراوانی که بین انسانها دارد تلاش های فراوانی به منظور تولید واکسن مؤثر جهت پیشگیری از بروز بیماری و در صورت امکان جلوگیری از خفتگی HSV-1 به عمل آمده است که اغلب با عدم موفقیت همراه بوده است. از جمله واکسن هایی که مورد توجه محققین قرار دارد DNA واکسینها و واکسن های نوترکیب هستند که در آنها ژن و یا ژنهای مسئول کددهی یک یا چند گلیکوپروتئین سطح ویروس وجود دارد. یکی از مهمترین ایمنوژن های ویروس گلیکوپروتئین D (gpD) ویروس است، که نقش اساسی در ورود ویروس به یاخته های حساس پستانداران ایفا

۲ . Tumor necrosis factor

۳ . Immunoglobulin superfamily

۴ . heparan sulfate

۵ . Heparan sulfate proteoglycans

۶ . Subunit vaccine

۱ . Tegument

سلول گریس^۳ که با لاکتالومین و عصاره مخمر غنی شده به علاوه ۱۰٪ سرم جنین گاو استفاده گردید. برای جلوگیری از آلوده شدن یاخته ها به عوامل باکتریال مقدار ۵۰ میکروگرم جنتامایسین به هر میلی لیتر محیط اضافه شد.

زیاد سازی با کیولو ویروس نو ترکیب

برای تولید بذر ویروسی ابتدا یاخته های Sf9 با MOI^۴ برابر ۰/۱ تا ۱ ویروس تلقیح شدند. سپس برای تولید پروتئین نو ترکیب ویروس به ۶-۷ برابر MOI فوق الذکر افزایش داده شد. برای تولید بذر ویروسی فقط مایع رویی یاخته های تلقیح شده جمع آوری شد ولی برای تولید gpD نو ترکیب از یاخته های تلقیح شده استفاده گردید.

یاخته های BK

برای تکثیر ویروس حاد هرپس از یاخته های BK استفاده شد. این یاخته ها از کلیه نوزاد گوساله توسط خدمتی و همکارانش در موسسه سرم و واکسن سازی رازی حصارک تهیه شده است (۲۵). این یاخته ها در محیط DMEM حاوی ۵-۱۰ درصد سرم استریل و حرارت دیده گوساله همراه با ۱۰۰ میلی گرم پنی سیلین، ۱۰۰ میلی گرم استرپتومایسین و ۱۰۰ میلی گرم کانامایسین در هر میلی لیتر کشت داده شد.

تولید انبوه گلیکوپروتئین HSV-1-gpD

برای این کار کشت یک لایه از یاخته های Sf9 با MOI ۷ ویروس نو ترکیب با کیولو حاوی ژن gpD و به مدت ۴-۵ روز در ۲۶-۲۷ درجه سانتی گراد قرار داده شد. سپس یاخته های آلوده جمع آوری و پس از افزودن آنتی پروتئاز، در داخل یک ظرف تحت عمل سونیکاسیون

شده بسیاری از خواص گلیکوپروتئین طبیعی را خواهد داشت (۲۴-۲۱).

مواد و روشها

باکیولو ویروس ابراز کننده گلیکوپروتئین D

مربوط به HSV-1

باکیولو ویروس نو ترکیب حاوی ژن کدکننده gpD ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک توسط پروفیسور غیاتی از UCLA آمریکا در اختیار پژوهندگان قرار گرفت. این ویروس فقط در دوبالان آفت گیاهان ایجاد بیماری می کند و هیچ خطری برای جمعیت انسانی یا دامی ندارد و به همین دلیل کار کردن با آن بسیار آسان است.

ویروس حاد HSV-1

ویروس از مایع وزیکول های هرپسی روی لب یکی از مراجعین به گروه ویروس شناسی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس جدا و با استفاده از آنتی بادی های اختصاصی تعیین هویت شده بود.

یاخته های Sf9 و محیط کشت

یاخته های Sf9 از یک کلون از یاخته های تخمدان لارو^۱ حشره اسپودوپترا فروجیپردا^۲ (۲۱) منشاء گرفته که بهترین دما برای رشد آنها ۲۶-۲۷ درجه سانتی گراد است و بستر بسیار مناسبی برای تکثیر ویروس باکیولو می باشند. با توجه به اینکه درصد ترشح پروتئین در این یاخته ها بالاست. بنابر این از آنها برای تولید پروتئین نو ترکیب می توان بخوبی استفاده کرد. این یاخته در زمان تهیه از مؤسسه پاستور ایران به صورت معلق بود که در این پژوهش با پاساژهای مکرر و تغییراتی که در شرایط کشت ایجاد شد کشت یک لایه و مناسب برای کار از آنها تهیه گردید. برای رشد و تکثیر این یاخته از محیط کشت

^۳ . Grace's medium

^۴ . Multiplicity of Infection

^۱ . Pupal ovarian line

^۲ . Spodoptera frugiperda

نهایت، ۲۱ روز بعد از آخرین تزریق از موشها خونگیری شد.

بررسی وجود آنتی بادهای ضد ویروس در موشها

به منظور بررسی پاسخ ایمنی هومورال موش هایی که با گلیکوپروتئین D نوترکیب تلقیح شده بودند آزمایش خشتی سازی ویروس حاد HSV-1، با استفاده از سرم خون موش های تلقیح شده، در کنار سرم خون موش های شاهد مثبت و منفی انجام شد. برای انجام این آزمایش از روش سرم متغیر و ویروس ثابت استفاده و مقادیر ثابت از رقت های متفاوت هر سرم که ابتدا در ۵۶ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ حرارت داده شده بود ویروس حاد HSV-1 قرار داده شد. مخلوط سرم و ویروس به مدت ۶۰ دقیقه در ۳۷ درجه سانتی گراد انکوبه و سپس به یاخته های BK تلقیح شد. به موازات این کار شاهد های مثبت و منفی نیز به کار گرفته شد.

نتایج

در شکل ۱ به ترتیب یاخته های سالم و آلوده Sf9 در سمت راست و چپ نشان داده شده است. همانطور که در اشکال ملاحظه می شود یاخته های سالم Sf9 به تکثیر خودشان در محیط غذایی گریس ادامه می دهند و پس از طی ۴۸-۷۲ ساعت به صورت یک لایه یکنواخت از سلول های تقریباً یک شکل در می آیند، در صورتی که توانایی تکثیر یاخته های آلوده به ویروس نوترکیب باکیولو تقلیل پیدا نموده و بسیاری از آنها بزرگتر از اندازه طبیعی می شوند (شکل ۱).

در شکل ۲، تک لایه سالم یاخته های کلیه گوساله که در محیط DMEM حاوی ۵-۱۰ درصد سرم حرارت دیده گوساله کشت شده است، در کنار یاخته های آلوده به ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک دیده می شود.

قرار گرفت و محتویات آنها خارج گردید. به موازات این کار از یاخته های سالم نیز کشت و به عنوان شاهد تیمار فوق خارج نمودن محتویات در موردشان انجام شد. آنگاه میزان پروتئین موجود در شیرابه یاخته های آلوده و شاهد اندازه گیری شد.

SDS-P پروتئینهای یاخته های آلوده

به منظور آنالیز پروتئینهای موجود در لیز یاخته های آلوده و یاخته های سالم، روش SDS-PAGE در مورد آنها اعمال شد. این کار در ژل پلی آکریل آماید (w/v) ۲۹ درصد و در کنار استاندارد وزنی پروتئین ها انجام شد.

وسترن بلائینگ برای بررسی gpD

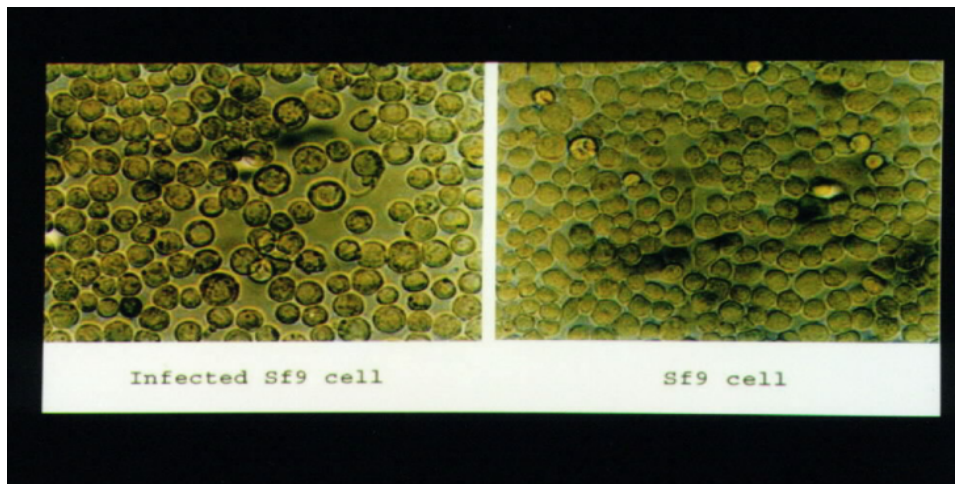
پس از انجام SDS-PAGE، ابتدا کاغذ نیتروسلولز دارای منافذ کمتر از ۰/۴۵ میکرون بر روی ژل قرار داده و سپس در داخل تانک مخصوص به مدت ۲ ساعت در معرض جریان برق با ولتاژ ۸۰ قرار داده شد. آنگاه کاغذ نیتروسلولز با استفاده از ژلاتین ۰/۵ درصد بلاک و پس از آن آنتی بادی پلی کلونال ضد HSV-1 به کاغذ اضافه و پس از انکوباسیون و شستشو با TBS-T^۱، آنتی بادی ضد ایمونوگلوبولینهای انسان، که با آنزیم پراکسیداز کونژوگه شده بود، به آن افزوده شد. پس از طی مرحله انکوباسیون و شستشو، سوپسترای مخصوص (DAB)^۲ به کاغذ اضافه و ۵-۱۵ دقیقه بعد در آب مقطر شستشو شد و نتیجه کار مورد بررسی قرار گرفت.

تلقیح gpD نوترکیب به موشها

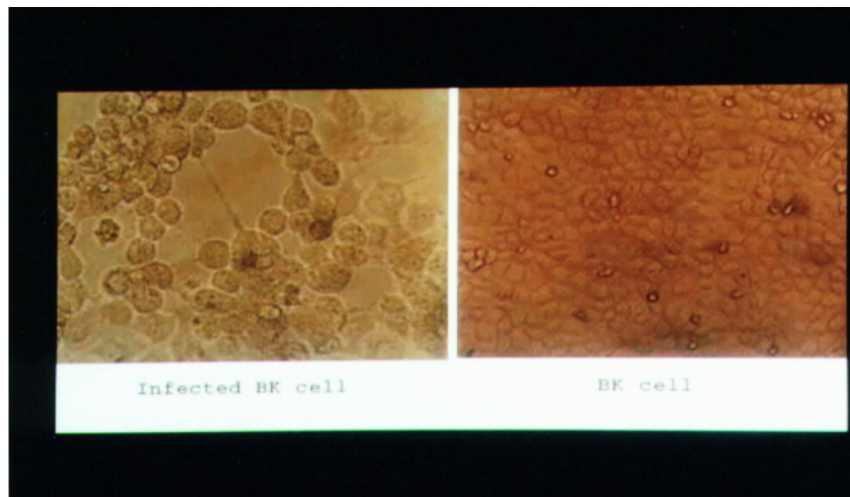
به منظور بررسی ایمنی زایی gpD نوترکیب تولیدی از موشهای BALB/c با سن ۲۱ روز استفاده شد. این موشها از مؤسسه تحقیقات واکسن و سرمسازی رازی تهیه و در گروههای ۷ تایی و در قفس های جدا نگهداری شدند. موشها به ۳ گروه: تحت آزمایش، شاهد با تزریق ویروس حاد، و شاهد با تزریق PBS تقسیم شدند. به هر گروه مقدار ۱۰۰ میکرولیتر از ماده مورد نظر به طور عضلانی تزریق و این کار با فواصل ۲۱ روز، سه بار تکرار شد. در

^۱ . Tris Buffered Saline-Tween

^۲ . Diaminobenzidine

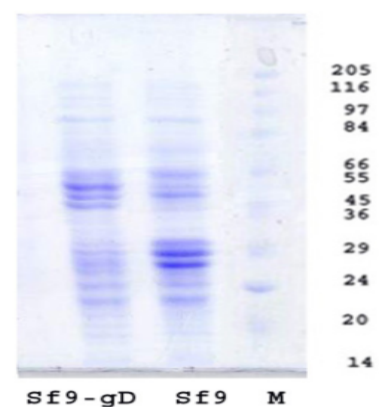
شکل ۱: یک لایه سلولی Sf9 سالم (سمت راست) و آلوده به ویروس باکیولو نو ترکیب (سمت چپ)

شکل ۲: تک لایه سلول BK سالم (سمت راست) و آلوده به ویروس HSV-1 (سمت چپ)

شکل شماره ۴: نتیجه آزمایش وسترن
بلاتینگ جهت تایید تولید پروتئین gD-1

شکل شماره ۳: نتیجه الکتروفورز سلولهای حاوی
پروتئین gD-1 (Sf9-gD) و فاقد gD-1 (Sf9)

جدول ۱: بررسی عیار آنتی بادیهای خنثی کننده در سه گروه از موشهای مورد آزمایش

نوع ماده تزریق شده		شماره موش
پروتئین	>MLD50**	
۱	۱	۱*
۱۲۸	۱۲۸	
۱	۱	۲
۳۲	۶۴	
۱	۱	۳
۶۴	۱۲۸	
۱	۱	۴
۳۲	۶۴	
۱	۱	۵
۱۶	۱۲۸	
۱	۱	۶
۱۶	۱۲۸	
۱	۱	۷
۱۶	۳۲	

* برای تمام موش های مورد آزمایش عیار مربوط به PBS صفر بوده است

** Minimum Leathal Dose

می شود که بیانگر تولید پروتئین مورد نظر در یاخته های فوق است (شکل ۳).

برای حصول اطمینان از اینکه باند فوق متعلق به gpD است، آزمایش وسترن بلاتینگ با بهره گیری از آنتی سرم پولی کلونال انجام شد که نتیجه آن در شکل شماره ۴ منعکس شده است. همانطوری که دیده می شود پروتئین D با آنتی سرم اختصاصی واکنش نشان داده که باند مربوط در الگوی وسترن بلاتینگ انجام شده در مورد عصاره یاخته های آلوده به ویروس وجود دارد، ولی در الگوی مربوط

همانطوری که ملاحظه می شود، در یاخته های آلوده، آثار مرگ ناشی از تکثیر ویروس به شکل یاخته های گرد و تجمع یافته مشهود است. (شکل ۲ سمت راست سلول غیر آلوده، سمت چپ سلول آلوده) نتیجه الکتروفورز عصاره تهیه شده از یاخته های Sf9 آلوده به ویروس نوترکیب در شکل شماره ۳ مشهود می باشد. همانطوری که ملاحظه می شود در محل مربوط به پروتئین ۵۰Kd، که نشان دهنده وزن ملکولی گلیکوپروتئین D ویروس است، یک باند کاملاً واضح در الگوی حاصل از SDS-PAGE عصاره یاخته های آلوده در مقایسه با یاخته های شاهد دیده

به یاخته های سالم دیده نمی شود. محل تشکیل باندها با پیکان نشان داده شده است (شکل ۴).

بررسی عیار آنتی بادیهایی خنثی کننده HSV-1 در

سرم موشهای واکسینه

در جدول شماره ۱ نتیجه حاصل از آزمایش خنثی سازی ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک نشان داده شده است. در این آزمایش سه گروه موش BALB/c به ترتیب با گلیکوپروتئین نو ترکیب D، PBS، و ویروس حاد با مقدار کمتر از MLD50 تلقیح و پس از گذراندن دوره مربوط، از آنها خونگیری و آزمایش خنثی ستازی ویروس با هر کدام از آنها انجام شد. با توجه به این جدول سرم موش های تحت آزمایش و موش های تلقیح شده با ویروس حاد در مقایسه با موش های شاهد، واجد آنتی بادی های خنثی کننده ویروس بودند.

بحث

اولین واکسن ضد یکی از بیماریهای ویروسی انسان در سال ۱۷۶۹ توسط ادوارد جنر علیه بیماری آبله به کار گرفته شد. اگر چه از سالیان قبل از آن چینی ها با روش مایع کوبی^۱ افراد سالم اقدام به ایمن سازی آنها می کردند، ولی با توجه به اینکه آنها از ویروس گرفته شده از زخم های آبله این کار را انجام می دادند با خطراتی توأم بود. در سال ۱۹۳۸ ماکس تیلر اولین واکسن حاوی ویروس تخفیف حدت یافته را که علیه بیماری تب زرد تولید کرده بود به بازار عرضه نمود که این واکسن بدون تغییر تا امروز مصرف می شود و میلیون ها نفر را از ابتلا به بیماری و مرگ ناشی از آن محافظت کرده است. بعد از آن واکسن های ویروسی دیگری از قبیل پولیو، سرخک، سرخچه و آنفلوآنزا به بازار عرضه گردید که همه آنها حاوی ذره کامل ویروسی است (۳).

آنجا که به ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک مربوط می شود، ویروس HSV-1 در آزمایشگاه باعث مرگ یاخته های آلوده شده و در بدن انسان بعد از ایجاد طیفی از علائم بیماری به صورت خفته در می آید. ویروس هرپس سیمپلکس تیپ یک انسانی HSV-1 باعث پیدایش جراحات در صورت و ایجاد عفونت در چشم و گاهی موجب آنسفالیت در نوزادان می شود که با مرگ و میر بالایی همراه است. بیش از سه دهه است که تلاش های گسترده ای برای تولید واکسن مؤثری به منظور پیشگیری از بروز عفونت و اختفای ویروس در بدن انسان انجام شده و در نتیجه واکسن های متفاوتی به بازار عرضه شده است. این واکسن ها شامل انواعی هستند که از آن جمله می توان به واکسن های واجد ذره کامل ویروس، زیر واحدهای پروتئینی، پروتئین های نو ترکیب و واکسن های DNA دار اشاره کرد.

یکی از واکسن هایی که مصرف آن در مدل های آزمایشگاهی با موفقیت همراه بوده است واکسن حاوی گلیکوپروتئین نو ترکیب D است. این گلیکوپروتئین از جمله فرآورده های ویروس است که دارای آنتی ژنیسیته و ایمیوژنیسیته بسیار خوبی است. لذا با توجه به ویژگی های آن در القاء ایمنی در بدن میزبان، تصمیم گرفته شد تا از آن به عنوان واکسن حاوی پروتئین نو ترکیب استفاده شود. اگر چه تولید gpD در سیستم های پروکاریوتیک با موفقیت همراه بوده است، ولی به علت عدم توانایی این سیستم ها در ایجاد تغییرات بعد از ترجمه و همچنین انجام گلیکوزیلاسیون، پروتئین نو ترکیب تولیدی در آنها فاقد ایمن زایی بالا است. به همین دلیل در این پژوهش از سیستم باکیولو ویروس از نو ترکیب واجد gpD که در یاخته های Sf9 که از جمله یاخته های یوکاریوتیک است تکثیر می نماید، استفاده شد.

برای نشان دادن پروتئین های نو ترکیب فوق روش های متعددی وجود دارد که در این پژوهش از روش های SDS-PAGE، وسترن بلاتینگ و ارزیابی کیفیت پروتئین تولید شده در القای ایمنی از موش استفاده شد. در این

¹. Variolation

باید به آن توجه شود این است که اگر چه ویروس نوترکیب حاوی ژن gD-1 از سویه KOS استاندارد در اختیار محققین قرار گرفته بود ولی القاء آنتی بادی در موشهای تلقیح شده با گلیکوپروتئین نوترکیب فوق در برابر تزریق ویروس حاد HSV-1 ایزوله شده در بخش ویروس شناسی دانشگاه تربیت مدرس مقاومت نمود و عیار آنتی بادی های خنثی کننده نشان داده شده در جدول در مقابل ویروس حاد انجام گردیده است. همانطور که ملاحظه می شود برای مقایسه میانگین عیار آنتی بادی از آزمون آماری تحلیل واریانس (ANOVA) استفاده شد. این آزمون با $P < 0/001$ اختلاف معنی داری را در میانگین عیار آنتی بادی در گروهها نشان داد. برای اینکه ببینیم آیا گروهها با هم اختلاف دارند یا نه، از روش مقایسه چندگانه LSD استفاده شد. این آزمون نشان می دهد که گروه ۱ با گروه ۲، با $p < 0/025$ و گروه ۱ با ۳، با $P < 0/001$ و گروه ۲ و ۳، با $P < 0/001$ در میانگین عیار آنتی بادی اختلاف معنی دار دارند. همین نتایج را آزمون مقایسه چندگانه دانت (Dunnett) نیز تأیید نمود.

مطالعه با بهینه سازی زمان برداشت یاخته آلوده به ویروس نوترکیب و بررسی بیان پروتئین در زمان های مختلف از روش SDS-PAGE استفاده گردید (۲۱-۱۹). همچنین برای بررسی جایگاه انباشته شدن پروتئین از مایع رویی کشت یاخته های آلوده و رسوب آنها استفاده شد. بعد از بررسی های متعدد زمان برداشت یاخته های آلوده و آماده سازی آنها بعد از ۴ روز و در رسوب یاخته ها تشخیص داده شد. از روش های یخ زدن و ذوب کردن مکرر و سونیکاسیون برای ترکاندن یاخته های حاوی پروتئین در کنار یخ و آنتی پروتئاز استفاده شد که روش توأم بهترین روش تشخیص داده شد. روش های مختلفی برای تزریق فرآورده های پروتئینی به حیوانات به منظور تولید آنتی بادی مورد استفاده قرار می گیرد که روش تزریق زیر جلدی و عضلانی به همراه ادجوانت کامل فروند برای تزریق اول و ادجوانت ناقص فروند در تزریق مرتبه دوم و سوم استفاده گردید (۵، ۷، ۱۸، ۱۹، ۲۶ و ۲۷). عیار آنتی بادی های تولید شده به صورت گروهی با روش استاندارد VNT مورد ارزیابی قرار گرفت. بررسی عیار آنتی بادی ها وجود عیار قابل توجهی از آنتی بادی خنثی کننده را بعد از تزریق دوم نشان داد. نکته ای که

References :

1. Handler CG, Eisendberg RJ, Cohen GH. Oligomeric structure of glycoproteins in herpes simplex virus typel. J Virol 1996; 9: 6067-75.
2. Cleator GM, Klapper PE. Herpes simplex. In: Principles and practice of clinical virology. 4th ed. Chichester: John Wiley & Sons LTD, 2000, 23-45.
3. Roizman B, Knipe DM. Herpes simplex viruses and their replication. In: Fundamental virology. 4th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins, 2001, 1123-83.
4. Brooks GF, Butel JS, Morse SA. Medical microbiology. 22nd ed. Stanford: Lang Medical Books/Mc grow-Hill, 2001, 523-623.
5. Ghiasi H, Nesburn AB, Wechsler SL. Vaccination with a cocktail of seven recombinantly expressed HSV-1 glycoproteins protects against ocular HSV-1 challenge more efficiently than vaccination with any individual glycoprotein. Vaccine 1996; 14: 107-12.
6. Preston CM. Repression of viral transcription during herpes simplex virus. J Gen Virol 2000; 81: 1-19.

7. Sisk WP, Bradley JD, Leipold RJ, et al. High-level expression and purification of secreted forms of HSV-1 glycoprotein gD synthesized by Baculovirus-infected insect cells. *J Virol* 1994; 68: 766-75.
8. Johnson DC, Ligas MW. Herpes simplex viruses lacking glycoprotein D are unable to inhibit virus penetration: quantitative evidence for virus specific cell surface receptors. *J Virol* 1988; 62: 4605-12.
9. Spear PG. Membrane fusion induced by herpes simplex virus. In: Bentz J. *Viral fusion mechanisms*. Boca Raton: CRC Press, 1993, 201-32.
10. Herold BC, WaDann D, Soltys N, et al. Glycoprotein D of HSV-1 plays a principal role in the adsorption of virus to cells and in infectivity. *J Virol* 1991; 65: 1090-8.
11. Johnson DC, Burke R, Gregory T. Soluble forms of HSV-glycoprotein D bind to a limited number of cell surface receptors and inhibit virus entry into cells. *J Virol* 1990; 64: 2569-76.
12. Montgomery RI, Warner MS, Lum BJ, et al. Herpes simplex virus type-1 entry into cells mediated by a novel member of the TNF/NGF receptor family. *Cell* 1996; 87: 427-36.
13. Geraphy RJ, Kummenacher C, Cohen GH. Entry of alphaherpesviruses mediated by poliovirus receptor-related protein 1 and poliovirus receptor. *Science* 1998; 280: 1618-20.
14. Shukla D, Liu J, Blaiklock P. A novel role for 3-O-Sulfated heparan sulfate in HSV-1 entry. *Cell* 1999; 99: 13-22.
15. Huang T, Campadelli Fiume G. Anti idiotypic antibodies mimicking glycoprotein D of herpes simplex virus identify a cellular protein required for virus spread from cell to cell and virus-induced polykaryocytosis. *Proc Natl Acad Sci USA* 1996; 93: 1836-40.
16. Kost TA, Condreay JP. Recombinant baculovirus as expression vectors for insect and mammalian cells. *Curr Opin Biotechnol* 1999; 10: 428-433.
17. Sisk WP, Bradley JD, Leipold RJ, et al. High-level expression and purification of secreted forms of herpes simplex virus type 1 Glycoprotein D synthesized by Baculovirus-infected insect cells. *J Virol* 1994; 68: 766-75.
18. Ghiasi H, Kaiwar R, Nesburn AB, et al. Expression of seven herpes simplex virus type 1 glycoproteins (gB, gC, gD, gE, gG, gH, and gI), comparative protection against lethal challenge in mice. *J Virol* 1994; 68: 2118-26.
19. Cremer RJ, Mackett M, Wohlenberg C, et al. Vaccinia virus recombinant expressing herpes simplex virus type 1 glycoprotein D prevent latent herpes in mice. *Science* 1982; 228: 737-40.
20. Krishna S, Blacklaws BA, Overton HA, et al. Expression of glycoprotein D of herpes simplex virus type 1 in a recombinant baculovirus: protective response and T cell recognition of the recombinant infected extract. *J Gen Virol* 1989; 70: 1805-14.
21. Kidd IM, Emery VC. The use of baculoviruses as expression vectors. *Appl Biochem Biotechnol* 1993; 42: 137-59.
22. Hoss A, Moarefi I, Scheidtmann KH, et al. Phosphorylation pattern of simian virus 40 T antigen expressed in insect cells by using a baculovirus vector. *J Virol* 1990; 64: 4799-807.
23. Kuroda K, Veit M, Klend HD. Retarded processing of influenza virus hemagglutinin in insect cells. *Virology* 1991; 180: 159-65.
24. Francois B. Recombinant protein expression in *Escherichia coli*. *Curr Opin Biotechnol* 1999; 10: 411-21.
25. Khedmati K, Masoudi S, Roostaei MH, et al. Razi-Khedmati (R-K-BK) continuous cell line preparation from primary bovine kidney cell culture. 1st Iranian congress on virology. 2002 Feb. 216, Tehran, Iran.
26. Johnson RM, Lancki DW, Fitch FW, et al. Herpes simplex virus glycoprotein D is recognized

as antigen by CD4⁺ and CD8⁺ T lymphocytes from infected mice. J Immunol 1990; 148: 702-10.

27. Straus SE, Savarese B, Tigges M, et al. Induction and enhancement of immune responses to

herpes simplex virus type 2 in human by use of a recombinant glycoprotein D Vaccine. J Infect Dis 1993; 167: 1045-52.